

neurologic vorbind

Paparuz

circumvoluțiunile mele atipice
genetic contaminate
de rebeliune existențială
au rămas scurtcircuitate fatal
din clipa scrijelită pe răbojul destinului
când nimbul tău mult prea albastru
s-a izbit vremelnic
de ecoul întemnițatului meu suflet
am urcat un milion de trepte cu tine
încătușati în același vis
am atins un petic de cer
și am gustat puțină ambrozie
apoi nimicul s-a întins din nou
ca o lavă pe câmpii înverzite
alerg bezmetic
orb prin trecut
strig în noapte
cuvinte necunoscute
împărțit între ieri și mâine
mă întreb inutil
cine sunt
unde-mi ești